

«وطن امروز» وعده روحانی درباره گشایش اقتصادی را بررسی کرد

خرید و فروش ملی نفت

بررسی ها نشان می دهد گشایش اقتصادی دولت، فروش اوراق ارزی بر پایه نفت یا همان پیش فروش نفت است

پس از برکناری جان بولتون، استعفای برایان هوک
رئیس گروه اقدام ایران وزارت خارجه آمریکا و هماهنگ کننده
سیاست های مقابله کاخ سفید با ایران، نشانه دیگری
از شکست کمپین فشار حداکثری علیه ایران است

پدر تحریم سوخت

تیتراهای امروز

اعتراض رسمی ایران به سازمان ملل درباره تعرض
جنگنده های آمریکایی به هواپیمای مسافری ایرانی

پیگرد قانونی

نخست ورائجی: اقدام جنگنده های آمریکایی
نقض آشکار کنوانسیون شیکاگو است

بعد از یک ماه استفاده مستمر مردم از ماسک
و جدی گرفتن خطر کرونا
روند مرگومیر نزولی شد

پرو تکل ها جواب می دهد

بیم کادر پزشکی از شیوع گسترده کرونا
در ماه آینده

گزارش «وطن امروز» از آغاز «طرح تابستانه کتاب»
و فرصت ها و چالش های پیش رو در دوران کرونا

تابستانه به نفع کتاب

«وطن امروز» از تبعات تشتت
مدیریت زنجیره غذا گزارش می دهد

داس تفکیک بر پیکر کشاورزی

با وجود دستاوردهای قابل توجه قانون
تمرکز در بخش کشاورزی، دولت در تلاش
برای انتقال اختیارات بازرگانی از وزارت
جهاد کشاورزی به وزارت صمت است

نگاه

رمز گشایی از معامله شیاطین

[نوید مؤمن]

امانوئل مکران، رئیس جمهور فرانسه روزهای
پرمشغله ای را سپری می کند! او به نمایندگی
جریان پشت پرده حاکم بر قدرت در پاریس،
مشغول هدایت پروسه خطرناک «بازتولید استعمار
فرانسه» در بیروت است. این سیاست (بازتولید
استعمار فرانسوی)، مدت ها است از سوی احزاب
سوسیالیست و محافظه کار فرانسوی در حوزه
شمال آفریقا و دیگر مناطق این قاره پیگیری
می شود اما به دلیل بایکوت خبری خاص این
مناطق در رسانه های غربی، کمتر کسی متوجه این
اقدامات است. سفر شتابزده مکران به لبنان مولد
تحلیل های متنوع و مختلفی درباره سیاست های
خاص پاریس در بیروت بوده است.

رمزگشایی از ابعاد گوناگون سفر مکران به
لبنان، مجال مفصلی می طلبد اما آنچه می تواند
در رمزگشایی این موضوع به ما کمک کند،
رایزنی هایی است که میان کاخ سفید و کاخ الیزه
در این باره صورت گرفته و هنوز هم ادامه دارد.
شبکه «یورونیوز» در این باره گزارش داد: «هونالد
ترامپ، رئیس جمهور آمریکا و امانوئل مکران،
رئیس جمهور فرانسه درباره اوضاع جاری در
بیروت و موضوع تمدید تحریم تسلیحاتی ایران
گفت و گو کردند. ۲ رئیس جمهور که از میزان تلفات
و خسارت های ناشی از انفجارها در بیروت ناراحت
بودند» (اعلام کردند دیگر کشورها نیز می توانند
به آنها در کمک رسانی به لبنان بپیوندند. بخش
دیگر این گفت و گو درباره ایران و تمدید تحریم
تسلحاتی این کشور بود اما کاخ سفید اشاره ای
به جزئیات آن نکرد.» نکاتی که از این گزارش کوتاه
برداشت می شود، بسیار عمیق و قابل تأمل است!
نخست اینکه پاریس و واشنگتن که طی دهه های
گذشته نیز اصلی ترین بازیگران مداخله گر غربی
در لبنان محسوب می شدند، این بار سعی دارند
«محوریت آشکار» خود در بازتعریف مناسبات
داخلی، اجتماعی و اقتصادی لبنان پس از انفجار
اخیر در بندر بیروت را اعلام و تقویت کنند. نکته
جالب توجه اینکه مکران و ترامپ (که خود متهم
ماجرای انفجار در بندر بیروت هستند) از کشورهای
دیگر خواستمانند اگر می خواهند کمکی به لبنان و
بازسازی این کشور کنند، به ائتلاف «واشنگتن-
پاریس» بپیوندند! کمترین شک و شبهه ای وجود
ندارد که آمریکا و فرانسه در حال معامله بر سر
بیروت هستند. این معامله خطرناک، معلوم
به «تغییر ذائقه سیاسی- اجتماعی- اقتصادی»
شهروندان و تبدیل لبنان به یک کشور «مصرف زده
مطلق» و «وابسته به غرب» است. کشوری که در
آن صهیونیست ها قدرت مانور و جولان داشته و
«گفتمان مقاومت» جایی در قاموس و فرهنگ این
کشور نداشته باشد. زهی خیال باطل!

یادداشت

این روزها که شاهد گرانی در
بازار سسیمان و فولاد هستیم،
جلسات متعددی را برای پیگیری و واکاوی موضوع
با حضور متخصصان و متولیان امر برگزار کردیم. در
رفتارشناسی اقتصاد ما، این تبدیل به یک رویه شده
است که روزی بازار مسکن و خودرو دچار التهاب
می شود، روزی سکه و طلا و روزی دیگر نوبت به فولاد
و سیمان می رسد. این التهابات روند چرخش نقدینگی
در بازارها و ظهور موج طولی در زنجیره قیمت ها را نشان
می دهد. اما مشکل کجاست؟ این زخم های اقتصادی که
هر روز در یک بازار سر باز می کند، حاصل رویکرد ما
نسبت به اقتصاد بومی کشورمان است. الگوی مدیریت
اقتصادی ما دچار عیبی است که اگر اصلاح نشود، تلاش
مجلس و دولت در انتهای چرخه، راه به جایی نخواهد
برد. اینکه جلسه های متعددی با هدف بررسی علل و
راهکارهای التهاب و گرانی در بازارهای مختلف بر گزار
شود، ضروری و جزو وظایف ذاتی ما است اما بدون
درمان ریشه ای، این تلاش های پستی منقاد آب در
هاون کوبیدن خواهد بود.

اما چاره کار چیست؟ راه حل سامان دادن به اقتصاد
را تنها باید در اقتصاد مقاومتی جستجو کرد. اقتصاد
مقاومتی صرفا به معنی یافتن راهکارهای دور زدن تحریم
یا صرفه جویی در مصرف نیست. البته اقتصاد مقاومتی
شامل اینها هم می شود اما نگاهمان به اقتصاد مقاومتی
باید بسیار جامع تر باشد. اقتصاد مقاومتی الگویی است
بومی برای کشوری که ۴۲ سال است، علم مبارزه با
استکبار را در دست گرفته و در قول و عمل ثابت کرده
نمی خواهد در مناسبات بین المللی به قاعده جنگل پایبند
باشد، بلکه تصمیم قاطع گرفته است تا روی پای خود
بایستد و در برابر فشار حداکثری آمریکای جهانخوار و

اداره کت و سلواری اقتصاد در شرایط جنگی!

[علی نیکزاد*]

کنیم و مدیریت کشور را به عرضه و تقاضای کف بازار
بسیاریم، نتیجه ای جز آنچه امروز شاهد آن هستیم
نخواهد داشت.
صنعت فولاد یکی از صنایعی است که بومی شده
است و بر اساس آمارهای مختلف، هر تن فولاد صرفا
۷۵ الی ۱۰۰ دلار ارزبری دارد. سوالی که پیش می آید
این است که با وجود این آمارها، چرا با التهاب بازار ارز،
قیمت فولاد چه در قالب ورق برای خودروسازی و لوازم
خانگی و چه در قالب میلگرد برای صنعت ساختمان
دچار گرانی افسارگسیخته می شود؟
فرمول تعیین قیمت فولاد در بورس کالا، حاصل ضرب
قیمت جهانی فولاد در نرخ ارز نیما می تعیین شده و
طبیعی است با افزایش قیمت ارز، با افزایش قیمت روبه رو
خواهیم شد. این افزایش قیمت بویژه خودش را وقتی
نشان خواهد داد که وزارت صمت از ابزارهای نظارتی و
حاکمیتی خود در ملزم کردن تولیدکنندگان فولاد برای
ارائه کف عرضه مورد نیاز به بازار داخلی استفاده نکند
و عملا شاهد بازار سیاه خارج از بورس کالا باشیم. در
نقد این الگوی حکمرانی اقتصادی، این سوالات نیازمند
پاسخ تیم اقتصادی دولت است.

۱- مگر صنعت فولاد ما نیازهای خود را با ارز نیما می
تعیین می کند که تعیین قیمت فرآورده های این صنعت
با چنین فرمولی تعیین شده است؟ آیا منطقی است که
پارانه های مختلفی همچون پارانه ارزی در اختیار صنعت
فولاد قرار گیرد اما محصولاتش با قیمت ارز نیما می به
دست مصرف کننده داخلی برسد؟ در این صورت تکلیف

برق و گاز ارزان قیمتی که در اختیار تولیدکنندگان قرار
می گیرد چیست؟ مگر می توان کارخانه های را ربالی
اداره کرد اما محصولاتش را در بازار داخلی به صورت
دلاری عرضه کرد؟
۲- ایجاد مشوق برای صادرات فولاد قطعا یک سیاست
مطلوب است. تولید فولاد ما در سال به حدود ۲۸ میلیون
تن می رسد، این در حالی است که نیاز بازار داخلی ما به
فولاد صرفا ۱۶ میلیون تن است. طبیعی است با افزایش
قیمت ارز، تولیدکنندگان تشویق شوند میزان صادرات
را بالا ببرند اما پرسش اینجاست: چرا از ابزار حاکمیتی
برای الزام تولیدکنندگان به تامین نیاز داخلی و صادرات
مازاد تولید استفاده نمی شود؟ طبیعی است که وقتی
کف عرضه در بورس کالا رعایت نمی شود، قیمت در
داخل بالا خواهد رفت و بر اثر کاهش عرضه، شاهد بازار
سیاه خواهیم بود.
۳- در صنعتی که ارزبری زیادی ندارد، بر اساس کدام
منطق عقلایی کل قیمت فرآورده بر اساس قیمت روز
ارز تعیین می شود؟ آیا نمی توان نرخ صادرات را با قیمت
جهانی تعیین کرد اما قیمت داخلی را بر اساس قیمت
تمام شده با یک حاشیه سود منطقی مشخص کرد؟
رها کردن بازار و عدم استفاده از ابزارهای
سیاست گذاری و نظارت، نتیجه ای جز سیران تعیین
قیمت به دلان نخواهد داشت. اینکه بسیاری از
کارخانه های فولاد توسط بخش خصوصی اداره می شوند
یک مزیت بزرگ برای صنعت کشور ما است اما در
تمام دنیا، دولت هایی هستند که با استفاده از ابزارهای

نظارتی و تقنینی خود ثبات بازار را تضمین می کنند.
بی تفاوتی دولت و عدم استفاده از ابزارهای حاکمیتی،
ظلمی است که امروز بر مصرف کننده نهایی تحمیل
می شود و بخشی از گرانی موجود را به بار می آورد که
با اتخاذ تصمیم های درست و بموقع قابل پیگیری
است. تک تک تصمیم های ما با بسامدی بزرگ زندگی
در بازار فولاد، در کف جامعه به صورت افزایش قیمت
خودرو، لوازم خانگی و مسکن ترجمه می شود. با قواعد
اقتصاد نئولیبرال نمی توان کشور درگیر با جنگ ظالمانه
اقتصادی را مدیریت کرد. اما علاوه بر این اصلاح نگاه،
در کوتاه مدت چه باید کرد؟
اول- اصلاح فرمول تعیین قیمت فولاد برای عرضه در
داخل کشور به گونه ای که هم حاشیه سود مناسبی برای
تولید کننده داشته باشد و هم با افزایش بی رویه، سبب
گرانی در سایر بازارها نشود.
دوم- الزام تولیدکنندگان به رعایت کف عرضه در بورس
کالا برای تامین نیاز داخلی و متعادل سازی قیمت
سوم- تعیین دقیق مصرف کنندگان فولاد در کشور و
ایجاد سدی بر سر راه سودجویان و عناصر غیرمربوط
در خرید و فروش فولاد خارج از ضوابط رسمی تولید
چهارم- استفاده از ظرفیت شرکت های دانش بنیان و
قطع وابستگی و ارزبری محدود فعلی در صنعت فولاد
پنجم- تعیین و اعلام دقیق قیمت های مصوب
ششم- نظارت مستمر بر بازار و برخورد قاطع با محترکان
و گران فروشان
مجلس شورای اسلامی آماده است با همکاری سازنده
با دولت و فعالان صنعت، ریل گذاری های لازم را برای
حل مشکلات در این زمینه انجام دهد.
* نایب رئیس مجلس شورای اسلامی